

Ewa Szary

"Poetyka popularnej liryki miłosnej XVII wieku w Polsce", Jadwiga Kotarska, Gdańsk 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/40, 94

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) KOTARSKA Jadwiga: Poetyka popularnej liryki miłosnej XVII wieku w Polsce. (Rozprawa doktorska). Oss.Gdańsk 1970. Gdańskie Tow. Nauk. Prace Komisji Filologicznej. Seria monografii nr 33, s. 235, nrb. 1, ilustr., bibliogr., zł 40,-

Autorka charakteryzuje poetykę polskiej, popularnej i anonimowej liryki miłosnej XVII w., której w antologiach staropolskich nadano miano: "pieśni, tanców i padwanów". Praca jest zarazem próbą określenia i wyznaczenia miejsca tego rodzaju twórczości lirycznej w ogólnym nurcie rozwojowym liryki staropolskiej - dlatego bada autorka związki popularnej liryki miłosnej XVII w. z tradycją liryki "czarnoleskiej" i z tradycją liryki barokowej. Osobnym zagadnieniem, omawianym w kolejnych rozdziałach, są bliskie i dalekie związki analizowanego typu twórczości lirycznej z europejską liryką podobnego typu i jej tendencjami rozwojowymi.

E.Sz.

BP/40

(I) MICHAŁOWSKA Teresa: Między poezją a wymową. Konwencje i tradycje staropolskiej prozy nowelistycznej. Oss.Wrocław-Warszawa-Kraków 1970. IBL PAN.Studia Staropolskie.T.XXVII, s. 370, zł 65,-

Studium z poetyki historycznej, a ściślej - z zakresu genealogii XVI i XVII wieku. Cz.I ukazuje ewolucję pojęcia gatunkowego noweli w europejskiej teorii prozy, poczynając od okresu hellenistycznego, poprzez wczesne i dojrzałe Średniowiecze, aż po Renesans i Barok - na tle dawnej teorii rodzaju i gatunku literackiego. Cz.II skupia się na rekonstrukcji zmiennych historycznie "kodów": bohatera literackiego, fabuły, narratora oraz konwencji stylistycznych w prozie i w poezji europejskiej od Antyku aż po wiek XVII. W oparciu o tak określone tło teoretyczne autorka podejmuje analizę struktury gatunkowej noweli staropolskiej zarówno w zakresie "przedmiotu", jak "środków naśladowania". Cz.III przedstawia typologię staropolskiej "historii nowelistycznej" oraz daje charakterystykę poszczególnych jej odmian gatunkowych.

BP/40

T.M.